

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **A. L.**, zastoupené JUDr. Radanou Pekárkovou, advokátkou se sídlem v Brně, Hlinky 142a, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2005, č. j. 55 Az 175/2004 – 17,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Odměna advokátky JUDr. Radany Pekárkové **se určuje** částkou 2558,50 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 30. 6. 2005, č. j. 55 Az 175/2004 – 17, odmítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 18. 6. 2004, č. j. OAM-1377/VL-07-ZA05-2004, kterým bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovatelce podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že podání stěžovatelky postrádalo zejména základní náležitosti žaloby vymezené v § 71 odst. 1 písm. d) a e) s. ř. s., když stěžovatelka pouze uvedla, že napadá rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu, neboť nesprávně posoudilo skutkový stav věci. Proto krajský soud usnesením vyzval stěžovatelku k doplnění podání, stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu

a současně ji poučil o následcích, nebude-li výzvě vyhověno. Protože stěžovatelka na výzvu nijak nereagovala, bylo její podání odmítnuto v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s.

Stěžovatelka podala proti tomuto usnesení v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. V kasační stížnosti namítala, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným řádem. Vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu shledala v tom, že krajský soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Na výzvu krajského soudu stěžovatelka doplnila kasační stížnost tak, že poučení v usnesení obsahující výzvu k odstranění vad žaloby lze považovat za nedostatečné vysvětlení, natož pro cizince. Z odůvodnění usnesení není zřejmé, co by konkrétně stěžovatelka měla doplnit. Poučení by mohlo být zavádějící v tom smyslu, že správní rozhodnutí lze napadat pouze pro hmotněprávní porušení právních předpisů, i když je ve skutečnosti možné namítat i porušení procesních předpisů vedoucích k vydání správního rozhodnutí. Navíc soud stěžovatelce v citovaném usnesení uložil, že doplnění a upřesnění podání je „povinna podat ve stanovené lhůtě Krajskému soudu v Brně ke sp. zn. 55 Az 1755/2004.“ Soud tedy stěžovatelku nesprávně poučil. Předmětné usnesení je celé koncipováno tak, že účastníku řízení nemůže být zřejmé, co po něm soud přesně žádá. Kromě toho hned ve třetím odstavci je uvedeno, že „Činí-li tento úkon kolektivní orgán nebo osoba, za níž podle zvláštního zákona nebo na jeho základě jedná kolektivní orgán, musí k němu být připojen opis usnesení takového orgánu, jímž byl s obsahem podání vysloven souhlas.“, zatímco poučení o tom, že podání bude odmítnuto, nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, se nachází až na konci výrokové části, aniž by tato pro účastníka nejpodstatnější informace byla nějakým způsobem zvýrazněna. Uvedené poučení o úkonu kolektivního orgánu je v daném případě nadbytečné, s věcí nesouvisí a pro účastníka řízení je zbytečně matoucí. V souladu se zásadou individualizace soudního řízení by mělo každé rozhodnutí soudu odpovídat dané věci které se týká. Stěžovatelka tedy nemohla na výzvu k doplnění žaloby reagovat, neboť byla poučena nesprávně a nedostatečně. Z tohoto důvodu se domnívá, že krajský soud rozhodl nezákonně o odmítnutí její žaloby.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

I když stěžovatelka v kasační stížnosti obecně tvrdila nesprávné posouzení kauzy krajským soudem v rozporu s platným právním řádem s tím, že ji podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. a teprve v doplnění kasační stížnosti konkretizovala, v čem spatřuje nezákonnost rozhodnutí o odmítnutí žaloby ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., Nejvyšší správní soud přesto na základě takto formulované kasační stížnosti napadené usnesení přezkoumal.

Vhledem k tomu, že žaloba podaná stěžovatelkou byla zcela nekonkrétní a neobsahovala všechny náležitosti stanovené v § 71 odst. 1 s. ř. s., postupoval krajský soud v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. a vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 30. 8. 2004, č. j. 55 Az 175/2004 - 11, aby doplnila své podání tak, aby bylo zřejmé označení žalobních bodů, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné a jaké důkazy k prokázání svých tvrzení navrhuje provést. Takto formulovaná výzva je zcela v souladu s dikcí ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., a proto ji nelze považovat za nedostačující vysvětlení, jak se pokouší stěžovatelka dovodit. Navíc s. ř. s. neupravuje postup soudu rozdílně jedná-li se o státního

občana České republiky nebo cizince. Nesprávnost poučení nelze dovodit ani ze skutečnosti, že ve výroku předmětného usnesení došlo ke zřejmé nesprávnosti při uvedení spisové značky, když jednak v pravém horním rohu usnesení i na obálce byla uvedena správná spisová značka a jednak tato skutečnost nemohla stěžovatelce zabránit, aby i k této nesprávně uvedené spisové značce na výzvu reagovala. Námitku týkající se umístění poučení o odmítnutí žaloby v případě jejího nedoplnění, příp. neexistence nezvýraznění tohoto doplnění, považuje Nejvyšší správní soud za zcela právně irelevantní. I když je v předmětném usnesení nadbytečně uveden odstavec o postupu pro případ, že úkon činí kolektivní orgán nebo osoba, za níž podle zvláštního zákona nebo na jeho základě jedná kolektivní orgán, jedná se o vadu, která nemohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí krajského soudu.

Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O kasační stížnosti rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s. bez jednání.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatelka v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení a ministerstvu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

Stěžovatelce byla pro řízení o kasační stížnosti soudem ustanovena zástupcem advokátka a podle § 35 odst. 7 s. ř. s. platí v takovém případě odměnu advokáta včetně hotových výdajů stát. Podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, náleží advokátce odměna za dva úkony právní služby po 1000 Kč (§ 11 odst. 1 písm. d) a písm. f) ve spojení s odst. 3 citované vyhlášky) a podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky náhrada hotových výdajů v částce 2 x 75 Kč, tj. 2150 Kč. Protože advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty činí její celková odměna částku 2558,50 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2006

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu